

G
M É

ELŐSZÓ A KÖNYVHÖZ

Amidőn útnak bocsájtjuk Évkönyvünk II. kötetét, akkor előljáróban az örömteljes köszönet aktusát kell elvégeznünk azokkal szemben, akik munkánk megalkotásánál mellettünk voltak. Ott láttuk a támogatók között a nyomdásztársadalomnak azon vezéregyéniségeit, akik észrevették ezen műnek a szakmán kívül eső nagy horderejét is; a méltánylók között ott láttuk a tanulmánygók nagy seregét; a bírálók sokaságában ott láttuk azokat, akik megértették a célt, melyért munkánk megalkotódott.

Kiváló nyomdászemberek küldték el elismerésüket a világ különféle részeiből. Ezek a sorok telítve voltak bátorítással a kezdet továbbfolytatására; dicsérettel a mű szellemi tartalmáért, tökéletes technikai kiviteleért; csodálattal a merészségünk miatt. Mindannyian együtt örültek velünk. Voltak sorok, melyekbe egy eszményi gondolatvilág volt belesűrítve: . . . fel kell, hogy éledjen ennek a műnek a tanulmányozásakor az elhatározás, hogy teljes erőnkkel álljunk útjába a szakmánkat pusztító közönynek; ez a mű megtanítja majd a jelenlegi generációt tisztelni azokat, akik a szakma iránti rajongásból fakadó energiának ily hatalmas megfeszítésével igyekeztek segítségére lenni iparunk fejlődésének. Ne befolyásolja elkezdett munkájukat a kishitűektől eredő komolytalan vélemény, mert mindenki, akinek alkalma volt gyönyörködni a műben, annak az adott viszonyok között, a teljesítőképeség maximumát kellett elismerni. . .

Ezek és ezekhez hasonló vélemények kötelességet diktálnak számunkra: a megkezdett munka fokozottabb

---

folytatását, az abban való elmélyedést; a nyomdászat széthullani akaró szellemi erőinek az összegyűjtésére irányuló nemes célunk mellett végsőkig való kitartást.

• Mi nem olcsó jutalmakért és meg nem szolgált bérért teljesítjük ilyirányú tevékenységünket, hanem tesszük ezt azért, mert kötelez bennünket a Mult ereje: a tradíció. S ehhez mi nehéz helyzetünkben is görcsösen ragaszkodunk és ennek ébrentartásáért nem lekicsinylendő áldozatot is hozunk. Egyedüli fizetségünk a mindenki számára élvezhető eredménynek kiérdemelt elismerése.

• A grafikai ipar egyetemességébe, egyéneibe és intézményeibe bele akarjuk oltani ezt a gondolatot, mert ez jelenti a szerves összetartás tudatát, a jó- és balsorsban való azonosságot, a közös osztályosság igazságát, de jelenti a nyomdászat fejlődéséhez szükséges gondolat-szabadsághoz való ragaszkodást is. Akarjuk azt is, hogy velünk egyetemben részesei legyenek annak a műnek, melynek nyomában majd büszke meglepedettséggel fogják megvalósulva látni eredményét: a gyűlölet elmúlását és az egymást átölelő szeretetnek az ébredését.

• Reményünket fejezzük ki aziránt, hogy ilyenképpen meg fogjuk találni a módját annak, hogy elgondolt és a szakma érdekeit szolgáló célunkat teljes egészében szolgálni is tudjuk. Igyekezni fogunk, hogy a munkában résztvegyenek mindazok, akik nemcsak munkások, de nagy gondolatokért lelkesedő harcosok is tudnak lenni.

• Mi művezetők, akik talán fokozottan érezzük a napjainkban mindent szétromboló gazdasági élet súlyát, jajszó nélkül vergődünk a helyzet alatt, zárt sorokban állunk a Gondolat mellett becsületos fogadalommal és a lelkesedés szülte erővel. Megszenteljük az elsőt . . . . útrabocsájtjuk a másodikat . . . és készülünk a többire.
